

Knjiga proroka Daniela – Četrdeset četvrti dio

Otkrivanje izgubljenih temelja: Proročke istine Williama Millera i posljednji dani adventizma

Jeff Pippenger

2024-01-08

Temeljne istine Williama Millera bile su prikrivene tijekom četiri naraštaja adventizma. Obnova tih temeljnih istina izložena je u njegovu drugom snu te je u Bibliji i Duhu proroštva opetovano prepoznata kao djelo koje Božji narod posljednjih dana treba izvršiti. Millerov san pokazuje da će, kada čovjek s četkom za prašinu obnovi dragulje, oni zasjati deset puta sjajnije od sunca.

Millerov se okvir temeljio na prepoznavanju dviju pustošećih sila, poganstva nakon kojega slijedi papinstvo, a svjedočanstvo apostola Pavla u drugom poglavlju Poslanice Solunjanima pružilo je Milleru uporište za njegov okvir. Ondje Pavao utvrđuje da je poganski Rim priječio papinstvo da se uzdigne na vlast, sve dok poganski Rim nije bio uklonjen. U 2. Solunjanima Pavao je također pružio uporište za okvir Future for America, kada je utvrdio da je „čovjek grijeha“ u tome poglavlju također prikazan kao kralj koji se uzvisuje, u jedanaestom poglavlju Daniela, u trideset i šestom retku.

Bitno je uvidjeti da je porast spoznaje u kretanju i prvog i trećeg anđela bio izravno povezan s Pavlovim svjedočanstvom u drugom poglavlju Druge poslanice Solunjanima. U vrijeme svršetka 1798., kao i 1989., knjiga proroka Daniela bila je otvorena, čime je započeo trostruki proces kušnje. Proces kušnje uvijek proizvodi dvije skupine štovatelja u povijesti u kojoj je knjiga proroka Daniela otvorena. Bitno je sagledati Pavlove spise u vezi s porastom spoznaje u vrijeme svršetka, jer upravo u tom poglavlju Pavao upozorava da će oni koji ne prime „ljubav istine“ primiti od Boga silnu zabludu. Silna zabluda jest ono što dolazi na opake u dvanaestom poglavlju Daniela, koji odbacuju porast spoznaje. U objema povijestima silna zabluda najizravnije se odnosi na adventizam.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, kaže za one koji su imali veliku svjetlost: ‘Nisu ojađeni ni zapanjeni zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ Da, izabrali su svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove zablude i pustit ću da ih snađe ono čega se boje; jer kad zovah, nitko se ne odazva; kad govorih, nisu slušali; nego su činili zlo preda mnom i izabrali ono što mi nije bilo po volji.’ ‘Bog će im poslati silnu zabludu da povjeruju laži’, jer ‘nisu primili ljubavi prema istini da bi se spasili’, ‘nego su uživali u nepravdi.’ Izaija 66,3.4; 2 Solunjanima 2,11.10.12.

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja bi jača obmana mogla zavesti um od pretvaranja da gradite na pravome temelju i da Bog prihvaća vaša djela, dok u stvarnosti mnoge stvari provodite prema svjetovnoj politici i grijehite protiv Jehove? O, to je velika prijevara, općinjavajuća zabluda, koja ovladava umovima kada ljudi koji su nekoć upoznali istinu zamjenjuju oblik pobožnosti njezinim duhom i silom; kada misle da su bogati, obogatili se i da im ništa ne treba, dok su u stvarnosti u potrebi za svime.’”

“Bog se nije promijenio prema svojim vjernim slugama koje svoje haljine čuvaju neokaljanima. Ali mnogi viču: ‘Mir i sigurnost’, dok ih iznenadna propast sustiže. Ako ne bude temeljitog pokajanja, ako ljudi ne ponize svoja srca ispovijedanjem i ne prime istinu onakvu kakva je u Isusu, nikada neće ući u nebo. Kada se očišćenje bude zbivalo u našim redovima, više nećemo spokojno počivati, hvaleći se da smo bogati i obogatili se te da nam ništa ne treba.

„Tko može istinito reći: ‘Naše je zlato okušano u ognju; naše su haljine neokaljane od svijeta’? Vidjela sam našega Učitelja kako pokazuje na haljine takozvane pravednosti. Skinuvši ih, razotkrio je nečistoću ispod njih. Tada mi je rekao: ‘Zar ne vidiš kako su razmetljivo prikriili svoju nečistoću i trulež karaktera? ‘Kako je grad vjerni postao bludnica!’ Dom moga Oca pretvoren je u kuću trgovine, mjesto odakle su božanska prisutnost i slava odstupile! Zbog toga vlada slabost i nedostaje snage.’” Testimonies, svezak 8, 249, 250.

Adventizam je bio „vjerni grad” kada je 1844. godine objavio Ponoćni poklik. Do 1863. započeo je proces odbacivanja „temelja” koji su bili uspostavljeni kroz službu Williama Millera. Kada su počeli stavljati po strani temeljne istine, prekrivajući ih tako krivotvorenim draguljima i novcem, gradili su novi temelj. Oni koji su započeli, proveli i nastavljaju to djelo, u spisima Duha proroštva prikazani su kao „oni koji su imali veliku svjetlost.”

„Veliko svjetlo” koje su nekoć imali bilo je u Millerovu snu prikazano kao dragulji u kovčegu, koje je Miller stavio na stol u središtu svoje sobe, a koji su sjali jače od „sunca”. U upravo navedenom odlomku sestra White prepoznaje „one koji su imali veliko svjetlo”, ali koji su „izabrali svoje vlastite putove”.

Izabrali su novi put 1863. godine. Ona kaže da je to „zanosna zabluda, koja obuzima umove kada ljudi koji su nekoć upoznali istinu, zamijene obličje pobožnosti za njezin duh i silu; kada umišljaju da su bogati, da su se obogatili i da ni u čemu nemaju potrebe, dok su u stvarnosti u potrebi za svime.”

Ona prepoznaje laodicejsko stanje, za koje su ona i njezin muž utvrdili da je nastupilo 1856. godine. Potom su bili kušani sedam godina, ali su pali na ispitu 1863. godine te počeli podizati lažni temelj koji donosi snažnu zabludu iz Pavlove poruke upozorenja u Solunjanima. Pavlovo upozorenje u Solunjanima sidro je i za pokret na početku i na završetku adventizma te se savršeno usklađuje s Millerovim snom, koji se odnosi i na početak i na završetak adventizma. Njegov san pokazuje da će, kada djelo obnavljanja izvornih dragulja istine bude dovršeno, te istine sjati deset puta jače nego što su prvi put sjale u Ponoćnom pokliku na početku adventizma. Kako to da Millerovo razumijevanje sada sjaji išta jače nego kad je prvi put prepoznao istinu?

Na dvjema svetim kartama iz drugoga poglavlja Habakuka prikazano je nekoliko istina. Te su istine u Millerovu snu bile predočene kao dragulji koji će na koncu biti obnovljeni u posljednjim danima, neposredno prije Ponoćnoga poklika. Krivotvoreni dragulji koji se u Millerovu snu iznose kroz prozor predstavljaju i lažne nauke koje su unesene u adventizam da bi se stvorio lažni temelj, a također i da bi se sakrio pravi temelj; ali oni isto tako predstavljaju i one koji se odbijaju odreći lažnih nauka koje sačinjavaju lažni temelj. „Svakidašnja” je bila sidro okvira istine Williama Millera, koje je uspostavilo izvorni temelj, a u posljednjim danima „svakidašnja” simbolizira ne

samo poganstvo, kako je Miller ispravno utvrdio, nego je i simbol pobune koja je proizvela lažni temelj.

Biblija, Duh proroštva i povijest svi svjedoče da je poklič časa suda od 1798. do 1844. bio objavljivanje poruke koju je otkrio i iznio William Miller. Zato se taj pokret naziva milleritskim pokretom. Logično, odbaciti taj pokret znači odbaciti svjetlo koje je nastalo 1798., a koje je Daniel označio kao umnoženje znanja.

Izaija govori o pijanicama Efrajimovim i poistovjećuje te pijance s podrugljivim ljudima koji vladaju narodom u Jeruzalemu. Izaija utvrđuje da oni nisu pijani od doslovnoga vina, nego su pijani od duhovnoga vina. Duhovno vino u Bibliji jest ili istinit ili lažan nauk, ovisno o kontekstu. Pijanci Efrajimovi opijeni su lažnim naukom, koji je vino Babilona, kako ga predstavljaju bludnica iz Tira u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja i Baltazar u svojoj posljednjoj noći gozbe.

Izaija je prepoznao učinke duhovnoga pijanstva koje dolazi na podrugljive ljude koji vladaju narodom Jeruzalema.

Zapanjite se i čudite; vičite i vapijte: pijani su, ali ne od vina; posrću, ali ne od žestoka pića. Jer Jahve je izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vaše oči; proroke i vaše glavare, vidioce, pokrio je. I sva vam je vizija postala kao riječi zapečaćene knjige, koju daju učenu čovjeku govoreći: „Pročitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Ne mogu, jer je zapečaćena.” A knjiga se daje neuku govoreći: „Pročitaj ovo, molim te”; a on kaže: „Nisam učen.” Zato reče Jahve: „Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i usnama me časti, a srce svoje udaljuje daleko od mene, i strah njihov prema meni naučen je po ljudskoj zapovijedi, stoga, evo, opet ću učiniti čudesno djelo među ovim narodom, čudesno djelo i čudo: jer će propasti mudrost njihovih mudraca, i razboritost njihovih razboritih bit će skrivena. Jao onima koji duboko nastoje sakriti svoj naum od Jahve, i čija su djela u tami, te govore: ‘Tko nas vidi? i tko nas poznaje?’ Doista, vaše izvrćanje stvari smatrat će se kao lončareva glina: jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: ‘Nije me načinio?’ ili će oblikovano reći o onome koji ga je oblikovao: ‘Nije imao razuma?’” Izaija 29:9–16.

Sestra White citira ove retke i zatim dodaje:

„Svaka riječ ovoga ispunit će se. Ima onih koji ne ponizuju svoja srca pred Bogom i koji neće hoditi čestito. Skrivaju svoje prave namjere i ostaju u zajedništvu s palim anđelom, koji ljubi i čini laž. Neprijatelj polaže svoj duh na ljude kojima se može poslužiti da prevare one koji su djelomično u tami. Neki se sve više prožimaju tamom koja prevladava te istinu stavljaju po strani radi zablude. Došao je dan na koji je proroštvo ukazivalo. Isus Krist nije shvaćen. Isus Krist za njih je bajka. U ovoj fazi zemaljske povijesti mnogi postupaju kao pijani ljudi. ‘Stanite i čudite se; vičite i vapijte; pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od žestoka pića. Jer Jahve je izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vam oči. Proroke i vaše glavare, vidioce, pokrio je.’ Duhovno pijanstvo na mnogima je koji misle da su oni narod koji će biti uzvišen. Njihova je vjerska vjera upravo onakva kako je prikazana u ovome Pismu. Pod njegovim utjecajem ne mogu hoditi pravo. Na svojem putu djelovanja prave krivudave staze. Jedan pa drugi teturaju amo-tamo. Gospodin na njih gleda s velikim sažaljenjem. Put istine nisu upoznali. Oni su znanstveni smišljači spletki, a oni koji su mogli i trebali pomoći, zbog jasna duhovnog vida, i

sami su prevareni te podupiru zlo djelo.“

„Zbivanja ovih posljednjih dana uskoro će dosegnuti svoj rasplet. Kad se ove spiritističke obmane razotkriju kao ono što uistinu jesu — tajno djelovanje zlih duhova — oni koji su u njima sudjelovali postat će kao ljudi koji su izgubili razum.

„Stoga Gospodin kaže: Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i svojim me usnama časti, a srce svoje udaljuje daleko od mene, i strah njihov prema meni naučen je po ljudskoj zapovijedi, zato, evo, opet ću učiniti čudesno djelo među ovim narodom, doista čudesno djelo i čudo; jer će mudrost njihovih mudraca propasti, i razum njihovih razboritih ljudi bit će skriven. Jao onima koji duboko nastoje sakriti svoju namjeru od Gospoda, i čija su djela u tami, pa govore: Tko nas vidi? i tko nas poznaje? Doista, vaše izvrćanje stvari naopačke smatrat će se kao lončareva glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će oblikovana stvar reći o onome koji ju je oblikovao: Nije imao razuma?“

„Pokazano mi je da smo u svojem iskustvu bili i da jesmo suočeni upravo s ovakvim stanjem stvari. Ljudi koji su imali veliku svjetlost i čudesne prednosti prihvatili su riječ vođa koji sebe smatraju mudrima, koji su bili obilno obdareni i blagoslovljeni od Gospodina, ali koji su se sami istrgnuli iz Božjih ruku i svrstali se u redove neprijatelja. Svijet će biti preplavljen prividno uvjerljivim zabludama. Jedan ljudski um, prihvaćajući te zablude, djelovat će na druge ljudske umove, koji su dragocjene dokaze Božje istine pretvarali u laž. Ti će ljudi biti prevareni od palih anđela, premda su trebali stajati kao vjerni stražari, bdijući nad dušama, kao oni koji moraju dati račun. Odložili su oružje svojega ratovanja i priklonili se zavodljivim dusima. Obezvrjeđuju Božji savjet i odbacuju njegove opomene i ukore te se otvoreno stavljaju na Sotoninu stranu, slušajući zavodljive duhove i nauke demonu.“

„Duhovno pijanstvo sada je obuzelo ljude koji ne bi smjeli teturati kao ljudi pod utjecajem žestoka pića. Zločini i neurednosti, prijevara, obmana i nepravedno postupanje ispunjaju svijet, u skladu s učenjem vođe koji se pobunio u nebeskim dvorima.“

„Povijest će se ponoviti. Mogla bih točno naznačiti što će biti u bliskoj budućnosti, ali vrijeme još nije došlo. Obličja mrtvih pojavit će se, po lukavoj Sotoninoj prijevari, i mnogi će se povezati s onim koji ljubi i čini laž. Upozoravam naš narod da će upravo među nama neki otpasti od vjere i pristati uz zavodljive duhove i nauke đavolske, te će zbog njih istina biti zlo oklevetana.“ Battle Creek Letters, 123–125.

Svi proroci, uključujući Izaiju i sestru White, prepoznaju posljednje dane. U tim danima vođe adventizma „nedvojbeno su na Sotoninoj strani, slušajući zavodničke duhove i nauke đavolske.“ Sestra White iznosi jedno proročanstvo kada kaže: „Kad se te spiritualističke obmane pokažu onim što doista jesu,—tajnim djelovanjem zlih duhova,—oni koji su u njima sudjelovali postat će kao ljudi koji su izgubili razum.“ Vodstvo adventizma postat će kao ljudi koji su izgubili razum, u onoj točki povijesti posljednjih dana kada se njihovo pijanstvo razotkrije kao „tajno djelovanje zlih duhova.“

Dolazi do razotkrivanja djela podsmješljivih ljudi koji vladaju narodom u Jeruzalemu u posljednjim danima. To je razotkrivanje bilo predloženo u Millerovu snu, kada se Miller molio, a

potom su se vrata otvorila. To se zbiva neposredno prije nego što je na trenutak sklopio oči, označujući sam završetak procesa pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Otvaranje vrata označuje promjenu razdoblja upravljanja, a u toj točki laodicejski pokret trećega anđela prelazi u filadelfijski pokret trećega anđela.

U odlomku iz Izaije nalazi se sažetak zloga djela pijanica Efrajimovih, koji su ljudi koji su „trebali stajati kao vjerni čuvari“. Taj je sažetak izražen ovako: „Doista, vaše izvrćanje svega naglavce smatrat će se kao lončarska glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će oblikovana stvar reći o onome koji ju je oblikovao: Nije imao razuma?“

Millerovo poistovjećivanje „svagdašnje žrtve“ bilo s religijom poganstva bilo s poganskim Rimom u konačnici je simbol Sotone, jer su i Sotona i poganski Rim prikazani kao zmaj.

„Tako, premda zmaj prvenstveno predstavlja Sotonu, on je, u drugotnom smislu, simbol poganskoga Rima.“ Velika borba, 439.

Govoreći o ljudima koji vladaju Jeruzalemom u posljednjim danima, sestra White izjavljuje: „Neki se prožimaju tamom koja prevladava i istinu stavljaju na stranu radi zablude. Došao je dan na koji je proročanstvo ukazalo. Isus Krist nije shvaćen. Isus Krist njima je bajka.“ Godine 1901. jedan vođa adventizma iz Njemačke počeo je uvoditi lažno gledište otpalog protestantizma o „svagdašnjoj“ u Danielovoj knjizi. To gledište poistovjećuje „svagdašnju“ s Kristovom službom u Svetištu, ili s nekom inačicom te misli. Kažem nekom inačicom, jer su tijekom povijesti koja je slijedila nakon 1901. na tu laž stavljani različiti naglasci, ali ta lažna gledišta uvijek očituju zaključak da „svagdašnja“ predstavlja neku vrstu Kristova djela.

Dragulj koji je predstavljala doktrina o „svagdanjoj“, a koju je Miller prepoznao kao sotonski simbol, u adventizmu posljednjih dana postaje simbol Krista. Kada je uvedeno 1901. godine, vrlo je malo njih prihvatilo gledište da je „svagdanja“ simbol Krista, a ne simbol Sotone, no do 1930-ih dragulj doktrine o „svagdanjoj“, koji je Miller iskopao iz žile istine pronađene u 2. Solunjanima, drugom poglavlju, bio je odbačen, kao što je 1863. bilo odbačeno „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Negdje u povijesti od 1863. do 1930-ih adventizam je promijenio vođe, a da to nije prepoznao.

„Braćo, vidim vašu pogibelj, i ponovno pitam: ulažete li vi koji griješite ikakav napor da ispravite nepravdu? Duše možda posrću, hodajući u tami, jer niste poravnili staze svojim nogama. Ako se nalazite na položajima povjerenja, tim vam usrdnije apeliram, radi vaših vlastitih duša i radi onih koji u vas gledaju kao u vođe, pokajte se pred Bogom za svaku učinjenu pogrešku i priznajte svoju zabludu.

„Ako se prepuštate tvrdokornosti srca i zbog oholosti i samopravednosti ne priznajete svoje pogreške, ostat ćete podložni Sotoninim kušnjama. Ako se, kad vam Gospod otkrije vaše zablude, ne pokajete niti ih ispovjedite, njegova će vas providnost iznova i iznova vraćati na isto tlo. Bit ćete prepušteni tome da činite pogreške slične naravi, i dalje će vam nedostajati mudrosti, te ćete grijeh nazivati pravednošću, a pravednost grijehom. Mnoštvo obmana koje će prevladavati u ovim posljednjim danima opkolit će vas, i promijenit ćete vođe, a nećete ni znati da ste to učinili.“ Review and Herald, 16. prosinca 1890.

Podrugljivi ljudi koji vladaju narodom u Jeruzalemu, koji su ljudi „na položajima povjerenja“, „grieh će nazivati pravednošću, a pravednost grijehom“, i „Doista, vaše izvrćanje stvari naopako bit će cijenjeno kao lončarska glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će oblikovana stvar reći o onome koji ju je oblikovao: Nije imao razuma?“” U progresivnoj pobuni tijekom četiriju naraštaja adventizma, oni koji su na položajima povjerenja mijenjaju vođe, a da to i ne znaju. Ne znaju to, jer su postupno i ustrajno odbacivali dokaz o svojim zabludama. U toj progresivnoj pobuni „mudrost njihovih mudraca propast će, i razum njihovih razboritih bit će sakriven.“

Oni će sve izvrnuti naglavce te grijeh nazivati pravednošću, a pravednost grijehom. Simbol ove pobune jest nauk o „svagdašnjoj“, koji je za Millera bio sotonski simbol, a koji adventizam danas prepoznaje kao simbol Krista. Ono što je nekoć bilo sidro koje je uspostavilo okvir proročkih primjena Williama Millera, sada je postalo simbol opijenosti podrugljivih ljudi koji vladaju nad narodom Jeruzalema. Simbolika povezana sa „svagdašnjom“ u knjizi proroka Daniela sjala je blistavo poput sunca kada je bila prepoznata u Millerovu kovčegu na početku adventizma, no u posljednjim danima ta istina sjaji deset puta jače, jer broj deset simbol je kušnje, a za drevni Izrael deseta kušnja bila je posljednja kušnja.

Suvremeni farizeji „pripisali“ su „Kristova djela“ „sotonskim silama“, poistovjećujući poganstvo sa „svetom Božjom silom“.

„Farizeji su sagriješili protiv Duha Svetoga. Svoj dar govora upotrijebili su da zlostavljaju Otkupitelja svijeta, a anđeo zapisničar zapisao je njihove riječi u nebeske knjige. Svetu Božju silu, očitovanu u Kristovim djelima, pripisivali su sotonskim silama. Njegova čudesna djela nisu mogli poreći niti ih pripisati prirodnim uzrocima, pa su govorili: ‘To su đavolska djela.’ U nevjeri su o Sinu Božjem govorili kao o običnom ljudskom biću. Djela ozdravljenja učinjena pred njima, djela kakva nijedan čovjek nije učinio niti je mogao učiniti, bila su očitovanje Božje sile, ali oni su optuživali Krista da je u savezu s paklom. Tvrdoglavi, mrzovoljni, željezna srca, odlučili su zatvoriti oči pred svakim dokazom, i tako su počinili neoprostivi grijeh.” Manuscript Releases, svezak 4, 360.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše razmatranje porasta znanja, koje je bilo otpečaćeno u pokretu prvoga anđela.